

Kayb Etmeyi Marifet Bilmişim

– M.Kılıçel · 30 Nisan 2015

Güzelmidir acaba?

Bir sıcak dokunuş,bir hoş tebesüm düşlerken,
İncir yaprağı sızısı his etmektir zor olan,
Can kırkları düğümlenir özlemin düşler ülkesine,
Saçlarını okşayamadığım kadını ararken gözlerim,
Yok oluyor o an,bütün hayallerim,
Yitirdiklerim gelince aklıma

Yitirdiklerimin evhamıdır kim bilir,
Nasılsa yitirmeyi marifet bilmişim,
Buğulu bir ekmek kokusu benzeri,
Benzetmeler aklımda ara sıra,
Geçince sıcaklığı kokusu geçer gibi,

Abajur bir inanç çoğu kez cezb ediyor,
İçimde çaput bağlamak geliyor bir ağaca,
Batıl bir inanış,inanmadığım fallarlarda teselli arar dururum,
O en derin olduğum zamlarda,
Umudumun bittiği anda,
Dua için el açarken kıbleyi hatırlamadığım zaman oluyor,
Tam kıbleyi buldum derken,
İçimdeki dilek yangını sönüyor o anda,

Serseri gecelerin seline kapılıyorum,
Tatlıdır diye günah işliyorum,
Kendi kendime mırıldarken başkasının ardında,
Kayb etmeyi mağrifet bilmişliğim,
İsyanların tetikçisi oluyor,
Bir dram sahnesi tetikliyor hep aklım,
Şükür oldu galiba derken,o an tetiği düşürüyor,
Fitneler düşüyor o güzel hayal dünyama,
Yine kara perdeler ardındaki sahnede,
Dram yüklü filmler izliyorum,
Tek ve yalnız başıma,

Mehmet kılıçel